[**והן** אין מוציאין מידו בלא ראיה. וא"ת כיון דתנא דהוא מוציא מידם ויו"ל דהא קמ"ל דבראיה מיהא מוציאין דה"א כיון דלא כתב כדמסלק על רגלוהי כו' אפילו בראיה לא מפקי כו'. ת"ל]: **מי** איכא למימר העמד הגוף על חזקתו. פי' כיון דעבד מלאכה יומא דמשלים שית הרי היום עשויה להשתמש וא"כ אין בה חזקה דעבדות ולא חזקה דבגרות וכ"ש דרגילות הן לבא בבקר ואין שייך חזקה דעבדות: **אלא** הכא מי מפקת נפשה מחזקה. לי מספקינן לה בבגרות הרי היום אין לה חזקה משום דבר לא מבגרות ולא מבגרות שהרי היום עשויה להשתמש: **במכחשתו**. פי' בקונטרס שמכחשת אביה ואומרת בגרתי מאתמול ולא דק דהא ביומא דמשלים שית איירי: **ואי** ס"ד לא פליגי אמאי קפיד. כי עביד רב יוסף בר מכשיל עובדא במכחשתו דהא שמואל נמי מודה לרב דאינה מקודשת אלא ס"מ דפליגי מיהא באין מכחשתו דרב נמי דקאמר מילתיה דאינה מקודשת באין מכחשתו ורב יוסף עבד עובדא כוותיה ואינו ספרים דגרסי ודלמא כי עבד רב יוסף באין מכחשתו ולפיכך כעס שמואל דאפילו רב נמי מודה לשמואל דחיישינן ולריך גם מספק ורב יוסף עבד עובדא דלא כחד ולא נהירא דהא מתוך ליצנא דגמרא משמע דלכל הפחות כרב עביד דקאמר עבד עובדא כרב:

והילכתא כוותיה דרב. ואף על גב דבכולי גמרא קי"ל (בכורות דף מט:) דהילכתא כוותיה דרב בתיכורי הולרך לפסוק כאן הלכה כמותו משום דאיכא אמוראי דפסקי כשמואל: **מביא** ראיה על הבנים ואינו מביא ראיה על האשה. פי' בקונטרס שהאשה היתה נבדקת כבר בד' אמהות קודם שהוליכה למדינת הים ובגמ' מוקי בכרוכין אחריה וא"ת מאי קמ"ל מתני' דאין לריך להביא ראיה על האשה פשיטא דכיון דנבדקת כבר דשוב אין לריך להביא ראיה ושוב קשה אמאי איצטריך לאחוי ולמיתני הא מני ליה בריש לכן פי"ל אין לריך להביא ראיה על הבנים שהן שלו דלא אמרינן שלקחה האשה אם אחר במדינת הים ולא על האשה שיהיו בניה הכיון דכרוכין אחריה מתה מביא ראיה על הבנים *פי' שהבנים שלו מן האשה שמתה אבל אינו מביא ראיה שהם מן האשה שהלכה עמו למדינת הים דידעינן בה שהיא מיוחסת שהרי כבר בדקוה אלא מאחר שהביא ראיה שהבנים הם מאשתו שמתה במדינת הים אין לריך הו להביא ראיה שאותה אשה היתה מיוחסת דאין לחוש שלקח אשה אחרת ומכרה אותה שהוליכה כבר בדקוה קודם שהלכה למדינת הים*: **בשאר אחת** שאמר אשה אחת ושתי נשים נשאתי: [נשתי נשים] אבל שתי נשים נשאתי ומתה האחת הר"מ פי' אפילו שתיהן קיימות

מי מוציא מיד מי. הכותב נכסיו לאחריו ולא שייר כלום דקי"ל (ב"מ דף קמו:) בשכיב מרע שאין מתנתו מתנה אם עמד דגלי דעתיה מדלא שייר מידי דמגיה ממתה מיתה ביה ואם בריא היה מתנתו מתנה ובכשיו הוא אומר שכיב מרע הייתי והן אומרים בריא היה מי מוציא נכסים מיד מי: **הוא מוציא מידם**. אם עמדו והחזיקו בנכסים ואין לריך להביא ראיה שהיה שכ"מ ואפילו הוא בריא עכשיו בשעת חזרה לא תאמרינן מדהשתא בריא מעיקרא בשעת מתנה ממי בריא: **רבי נתן אומר אם בריא הוא**. עכשיו בשעת חזרה עליו להביא ראיה ואי לא מייתי מחזקינן ליה כי השתא והייט כרבי: **ושמואל דאמר כרבי יעקב**. דלא חזיל בתר השתא אלא אמרינן אמאי בשעת מתנה שכיב מרע היה: **אמר כו'**. וכיון דספיקא הוא אמרינן העמד ממון על חזקה שהיה מוחזק בה קודם מתנה זו שהיה ספק: **מי איכא למימר העמד הגוף על חזקתו**. ותהוי בגרה, יומא דמשלם שית אין בה לא חזקה בגרות ולא חזקה בגרות שהיום היא עומדת להשתמש: **מי מפקת נפשה מחזקה**. דלמר כי מספקינן לה בבגרה מי מפקינן לה מחזקה הרבה בגרות ביום משלם שית: **במכחשתו**. והא דקתני "הרי היא בוגרת לפניו" במכחשתו לאביה לומר "כבר בגרתי מאתמול": **כולי עלמא דיילי לה**. קפידא הוא דקפיד עליה ואמר - לכל תלמידיה נמדלה חכמה בקב קטן שירלים לסמוך על חכמתם ולהתיר ספק אשת איש: **ומאי מדרבנן דיילי ליה**. חכמה בקבא רבה שפכו לו חכמה יתירה וסומך על כיונתו להתיר ספק ולומר מדהשתא בוגרת, בלפרא לאי בוגרת: **אמאי קפיד**. הא רב במכחשתו קאמר והאי דעבד עובדא כוותיה במכחשתו עבד, אלא ודאי באין מכחשתו פליגי, והאי דבאין מכחשתו עבד עובדא: **מתני' אינו צריך להביא ראיה לא על האשה**. שהיא מיוחסת שכבר בדקוה כשנשאה כאן: **ולא על הבנים**. כדמוקי בגמרא בקטנים וכרוכים אחריה דבחזקת אמן הן ואין לריכים לייחס ע"י עדים: **מביא ראיה על הבנים**. שהיו בני אותה אשה: **ואין צריך להביא ראיה על האשה**. שהיתה מיוחסת לפי שכבר בדקו אחריה כשנשאה כאן: **מביא ראיה על האשה**. שהיא מיוחסת ואינו מביא ראיה על הבנים שהרי כרוכין אחריה: **מתה ואלו בניה**. שאין כאן שום הוכחה מביא ראיה על האשה שהיא מיוחסת ועל הבנים שמאותה אשה היו: **גמ' וכולן**. דקתני מתניתין "א"ל להביא ראיה על הבנים": **כרוכין אחריה**. נדבקין אלה: **א"ר נשאתי אשה במדינת הים מביא ראיה על האשה וא"צ להביא ראיה על הבנים** ומסיים ולזיל באלו בנים אמרו בקטנים ולא בגדולים דאם הבנים מכאן הם מאחר שלא שמעינו שנשא שם אשה אחרת והאשה ראיה על הגדולים שאין כרוכין אחר האם אין מביא ראיה שהוליא מכאן כבר בדקוה קודם שהלכה למדינת הים*: **בשאר אחת**. שאמר אשה אחת נשאתי אבל אמר "שתי נשים היו ומתה האחת ואלו בניה שלו זו" מביא ראיה עליה שהיא מיוחסת ועל הבנים שהם בניה על הגדולים ועל הקטנים ואפילו כרוכין אחריה דשמא בניה שלו אבל חברתה היו וגדלתן:

נמי דאמוראי נמי לא פליגי ואפילו רב מודה שיש לבוגרה סימנים ואיזו סימניה אצמל קאי והאי דקאמר הרי היא בוגרת לפנינו כלומר ואין חוששים לקדושי אביה איירי במכחישתו. ותסברא וכו' אלא כי עבד איהו עובדא דלא הוה בהו הכחשה כלל אלא דעבדי בהו עובדא דבר שנתחלת תשלום חשיבה חדשים יש לה דין בוגרת ואין סימנים אחרים לבוגרת כל עיקר והוה עקר הפי': לא על האשה שהיא מיוחסת פר"ש שכבר בדקוה אותה כשנשאה ולהאי פירושא מתני' ר"מ היא. ולא היא דאפילו כל המשפחות בחזקת כשרות עומדת כדאמרי רבנן וזאת האשה שנשא כאן ידענו משפחתה בחזקת כשרות עומדת אבל כשנשא אשה בס"ה אין אנו יודעים משפחתה ואין לאשה חזקת כשרות הלילך להשיא הבנים צריך ראיה אבל להאכילה בתרומה האב נאמן כדאיתא בהאשה שנתאלמנה. ומתני' מפרשא בכהן שיצא להחזיק הבנים בכהנים או בישראל מיוחס להחזיק הבנים שיהיו ראויים לכהונה דהכ"כ הר"ם באיסורי ביאה פ"כ. ולא על הבנים דמיירי בקטנים וכרוכים אחריה דודאי מאותה אשה הם. על הבנים שהם מבני אותה אשה. מביא ראיה בעדים על האשה שהיא מיוחסת שהרי לא נשאה כאן ואין אנו יודעין אבל לא על הבנים שהם כרוכים אחריה: באשה אחת שאמר אשה אחת נשאתי: [בשתי נשים] פר"ש אבל שתי נשים נשאתי ומתה האחת הר"ם פי' אפילו שתיהן קיימות והביא ראיה על האחת והבנים כרוכים אחריה צריך להביא ראיה ב) על בניה שאלו בנים של זו מביא ראיה עליה שהיא מיוחסת ועל הבנים שהם שלה ואפילו על הקטנים שהם כרוכים אחריה שאם כהן הוא אוכלים בנים בקדשי

ב) כרמב"ם שם כתב טעם דחיישינן דשמא כניו מן האחרת הם ונכרכו אחר זו ומיוחסת.

עין משפט נר מצוה

צה א מיי' פי"ט מהל' זכייה הלכה כב עטו"ש ח"מ סימן רנח סעיף ב בהג"ה:

צו ב טוש"ע אה"ע סי' לו סעיף ה:

נוסחא

צז ג ד ה מיי' פ"ב מהל' אישות הלכה ז ז סמג לאוין קכב כלום - ולאין טור אה"ע סימן ג: טריה טבא מרת הוצאת בתי הוא ודבא רוצה לחזור בו

מהרש"א

רב ושמואל כל אחד אומר שאין דינו כתנאי

נוסחא

קידוש אביה הדרן וקידוש עצמה הדרין על מי הוי קידושין

נוסחא

אדם טובא למדינת הים ושאין בני - אתי בריך להביא ראיה בדינין "אוסף

מהרש"א

אי"ב להביא ראיה בריך

תוס' ר"י הזקן

לעיל לפי' ר"ש: כאן במכחישתו וכו' שהיא אומרת שמן הבוקר הביאה אלו הסימני בנאות ומודע לשמואל אם לא מצאנו לה סימנים אחר שנתקדשה אין הרששים לקדושה כל עיקר עד שתביא סימנים (ר' חדשים עד שיצאו). וקא בעי דנימא